

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Daniely Menclové ve věci

žalobců: a) **ABMN.CZ s. r. o.**, IČO: 49688341,
 sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1,

b) **Development Trade s.r.o.**, IČO: 04854799,
 sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha,

oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou,
 sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk,

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Ústecký kraj**,
 sídlem Hoření 3540/7A, 400 11 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 16. 10. 2019, č. j. 208869-10/2019-620000-61,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhali zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 16. 10. 2019, č. j. 208869-10/2019-620000-61, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a) proti opatření žalovaného o zadržení věci úředním záznamem o zadržení věci č. j. 208869-6/2019-620000-61, jímž bylo dne 19. 9. 2019 zadrženo sedm kusů technického zařízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

s názvem „Pegasus“, současně požadovali navrácení předmětných zařízení. Žalobci se současně předmětnou žalobou domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ze dne 19. 9. 2019 spatřovaným v zadržení věci na základě úředního záznamu o zadržení věci č. j. 208869-10/2019-620000-61.

2. Žaloba byla vedena u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 A 58/2019. Usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 16 A 58/2019-20, byla žaloba proti rozhodnutí ředitele žalovaného vyloučena k samostatnému řízení a nadále je vedena pod spisovou značkou 16 Af 11/2020.

Žaloba

3. Žalobce b) trval na tom, že je provozovatelem soutěže Pegasus a že proti úřednímu záznamu o zadržení herních zařízení podal řádně a včas společně s žalobcem a) námitky. Ze strany správního orgánu však byl žalobce b) ignorován.
4. Dále žalobci uvedli, že žalobce a) byl žalovaným v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci označen jako kontrolovaná osoba, u níž má žalovaný podezření, že údajně provozuje hazardní hru bez povolení. Žalobce b) si od žalobce a) pronajal část jeho provozovny za účelem provozu technických zařízení se soutěží Pegasus. Obsluhu zařízení si žalobce b) zajišťuje osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce.
5. Mají za to, že rozhodnutí ředitele žalovaného o zamítnutí námitek žalobce a) je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a absentuje zde řádné zdůvodnění rozhodnutí. Skutkový stav, který je popsán i v rozhodnutí o námitkách – náhled na průběh soutěže, je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného o údajné náhodě v soutěži Pegasus ve smyslu zákona č. 183/2017 Sb., o hazardních hrách, (dále jen „zákon o hazardních hrách“).
6. Soutěž Pegasus je koncepčně zcela novou soutěží, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných v protokolu o kontrole se evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách. Dle žalobců v předmětné soutěži zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách a chybí tak důvodné podezření o porušování zákona rozhodné pro zadržení věci ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách.
7. Žalobci zdůraznili, že v daném případě došlo k pochybení ze strany správního orgánu, neboť zcela absentuje právě prokázání důvodnosti podezření o porušování zákona o hazardních hrách.
8. Soutěž Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícím známy dopředu všechny okolnosti, které hráč potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. V rámci soutěže existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak uvádí samotní pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj v protokolu o kontrole č. j. 15951-11/2019-640000-61 na straně 4. Je šest možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši celkové odměny si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, kdo si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal nejlepší možnou výhru. Výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech. Nejedná se tedy o žádnou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 2. strana)

“válcovou hazardní hru“ jak se snaží tvrdit žalovaný, tedy že odměnu Tetrix získá soutěžící při výherní kombinaci symbolů na válcích apod.

9. Dle žalobců si soutěžící sám nakombinováním náhledu na průběh celé hry a jednotlivé vizualizace a kombinací možných sekvencí předem definovaných odměn stanoví výši výhry v soutěži, o jakou bude hrát. V soutěži nefunguje žádný generátor náhody. Všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící má k dispozici v každé vizualizaci v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu/aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Při stavu kreditu tedy např. 100 Kč a zvolené ceně nákupu 5 Kč za jedno kolo má tedy soutěžící v každý okamžik náhled na 20 kol ve všech vizualizacích při hodnotě nákupu za 5 Kč, při nákupu za 10 Kč má náhled na 10 kol a tak podobně. Je tedy na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé vizualizace v Tetrix vybere a odehraje. Náhled je zcela zdarma a po odehrání Tetrix hry se soutěžící rozhodne, kterou vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoli finanční částky. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto žalovaný celní úřad sice zjistil, nicméně náhled na průběh hry jako skutečnost vylučující náhodu v soutěži účelově odmítl.
 10. Žalobci dále namítali, že soutěžící ví přesně např. 20 kol předem v jednotlivých vizualizacích, ve kterých kolech získá body do vědomostní části Pegasus soutěže a jaké bude postavení symbolů na válcích. Pro soutěžícího tedy není získání bodů do vědomostní části Pegasus žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách. Přesně předem ví, ve kterých kolech tuto odměnu v podobě bodů do Pegasus soutěže získá a jak se mu zobrazí symboly na válcích. Současně je mu známo, ve kterých kolech získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, včetně toho, jaké se mu zobrazí symboly na válcích – linie symbolů nic negeneruje, je pouze grafickým pozadím zobrazujícím soutěžícímu hodnotu, která je mu předem známá. Pro soutěžícího tedy není získání přímé Tetrix odměny připsané do kreditu žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře, protože soutěžící ví předem, ve kterých kolech tuto přímou Tetrix odměnu získá, v jaké výši a jak mu ji zobrazí symboly. Z uvedeného je zřejmé, že závěry celního úřadu o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu, jsou zcela liché. Soutěžícímu je rovněž předem známo, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a soutěžící tedy ví dopředu např. 20 kol v každé vizualizaci, jaké bude postavení symbolů, a toto pro něj není neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Soutěžící ví předem, jakou částku přesně získá v přímých Tetrix odměnách a jaký bude přesně stav jeho Kreditu po těchto např. 20 kolech, a jakou bude mít částku v Pegasus bance – vědomostní části soutěže, a kolik tedy může celkem ve hře získat do Kreditu podle toho, jak bude úspěšný ve vědomostní soutěži. Žádné kolo soutěže Pegasus není výherní nebo proherní, resp. v soutěži Pegasus není žádné kolo proherní, neboť v každém kole vizualizace získá soutěžící buďto odměnu Tetrix nebo odměnu Pegasus. Zcela zde tedy chybí náhoda rozhodující o výhře nebo prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách. Soutěžící tedy zná předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát (podle úspěchu v Pegasus bance na úrovni 1 – 5); jediné, co nezná, jsou otázky v Pegasus bance, které bude muset zodpovědět.
 11. Dle žalobců je zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost. Nejsou tak splněny
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící má předem informace o tom, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda Tetrix nebo Pegasus a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd. Rozhodující je, že soutěž Pegasus umožňuje díky náhledu Tetrix soutěžícímu hrát soutěž zcela bezpečně bez předem neznámé skutečnosti, bez náhody, s informacemi o průběhu celé hry, jakož i o tom co může v jednotlivých kolech získat.

12. Každá vizualizace nabízí jiný poměr přímých Tetrix odměn a Pegasus odměn a v rámci Tetrix hry soutěžící zjistí, která vizualizace mu nabídne pro něj nejvýhodnější poměr Tetrix a Pegasus odměn. Poté, co si soutěžící vytvoří náhled např. na 5 nebo 10 kol v jedné nebo více vizualizacích, se rozhodne, zda a kterou vizualizaci odehraje či nikoliv (případně kolik kol z ní) a přemění tak peníze na Tetrix odměny a Pegasus odměny, jak se dozvěděl předem. Stejně tak se soutěžící může po náhledu rozhodnout hru ukončit, neodehrát žádné kolo a nechat si vrátit všechny vložené peníze. Soutěžící má možnost v každém okamžiku hry přejít do Tetrix hry pro vytvoření náhledu na hru v jednotlivých vizualizacích, záleží jen na jeho rozhodnutí.
13. Žalobci poukázali na skutečnost, že na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, pokud uspěje i ve vědomostní části hry.
14. Výhra nebo prohra v soutěži je podle žalobců pouze otázkou znalostí a dovedností. Soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může v soutěži získat. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje žádná neznámá skutečnost ani náhoda, a to ani částečně. Závěry žalovaného o přítomnosti náhody v soutěži jsou tedy dle žalobců jednoznačně nesprávné a celní správa dle žalobců evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly ono důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách.
15. Je tedy nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť ví předem, ve kterých kolech v té které vizualizaci tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válcích a tedy nic z toho není pro soutěžícího z jeho pohledu předem neznámou nebo náhodou. Stejně tak je podle názoru žalobců nesmyslný závěr žalovaného, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto bude získání přímých Tetrix odměn pro něj neznámou skutečností nebo náhodou. Toto již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce.
16. Žalobci trvali na tom, že správní orgán nemohl mít tedy zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly podezření, že v daném případě jde o hazardní hru a ze strany žalobců tedy dochází k porušování zákona o hazardních hrách.
17. Žalobci odkazují na pravidla hry přiložená k žalobě, na principy soutěže Pegasus a znalecký posudek, který si nechal žalobce b) zpracovat ve zkušebním znaleckém ústavu - Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, a dle jehož závěrů je u soutěže náhoda nebo neznámá skutečnost vyloučena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že považuje žalobu žalobce b) za nepřípustnou, neboť o námitkách tohoto žalobce bylo rozhodnuto jiným rozhodnutím, a to rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020, č. j. 38505/2020-620000-61, a až toto rozhodnutí je způsobilé zasáhnout do práv žalobce b).
19. K námitce, že hru Pegasus nelze podřadit pod režim zákona o hazardních hrách, žalovaný uvedl, že smyslem postupu žalovaného nebylo postavit najisto, že technické zařízení Pegasus je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Smyslem předběžného opatření o zadržení věci je zabránit v dalším užívání věci, u níž existuje důvodné podezření, že jejím užíváním dochází k porušení zákona o hazardních hrách. Jak úřední záznam, tak následně napadené rozhodnutí, kterým byly námitky proti opatření o zadržení věci vyřízeny, obsahují dle žalovaného dostatečné odůvodnění, z jakých skutečností vyplynulo dozorujícímu orgánu podezření, že se jedná o hru, která naplňuje definici hazardní hry ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Žalovaný trval na tom, že pokud žalobci tvrdí, že soutěž Pegasus znaky hazardní hry dle zákona o hazardních hrách nenaplňuje, jedná se pouze o rozdílný názor žalobců, nikoliv o chybný postup žalovaného a absenci důvodnosti jeho podezření.
20. Princip hry a interakci se soutěžícím žalovaný rovněž zjistil, neboť není podstatné, jak se zařízení chová podle psaných pravidel, ale jak se zařízení chová navenek ve vztahu k hráči, což bylo dostatečně zjištěno provedením kontrolního nákupu. Po žalovaném nelze spravedlivě požadovat, aby již při zadržení zboží měl najisto postavené, že k protiprávnímu jednání v souvislosti se zadrženým zbožím došlo.
21. K opakované námitce, že existence dovednostní části Tetrix v soutěži Pegasus eliminuje prvek náhody, kdy soutěžící má možnost náhledu na celou hru a je mu tedy známa četnost a výše případných výher (Tetrix odměn), v důsledku čehož se nemůže jednat o hazardní hru ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, žalovaný uvádí, že ono důvodné podezření vyplynulo dozorujícímu orgánu z provedení kontrolního nákupu. Průběh kontrolních nákupů žalovaný podrobně popsal. Při něm bylo zjištěno, že náhled na všechna budoucí kola není bezpodmínečně garantován každému sázejícímu, avšak pouze tomu, kdo dosáhne dostatečného počtu bodů ve hře Tetrix. Pokud ovšem hra Tetrix není sázejícím odehrána z důvodu, že nebyl schopen nebo ochoten tuto hru odehrát, náhled na celou hru mu k dispozici není a zařízení Pegasus se následně chová jako zařízení, v němž o případných výhrách rozhoduje pevně definované schéma výherních kombinací. Toto schéma se ve vztahu k sázejícímu jeví, jako neznámá okolnost. Už tedy pouhá skutečnost, že zařízení Pegasus umožňuje hrát tuto soutěž jako hru, v níž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost, třebaže to žalobce nepředpokládá či přímo nedoporučuje, znamená, že se může jednat o hazardní hru ve smyslu ustanovení § 3 zákona o hazardních hrách; podezření žalovaného je tedy důvodné. Posouzení a prokázání, že se skutečně jedná o hazardní hru, je až následně předmětem přestupkového řízení.
22. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že v rámci kontrolního nákupu byla využita možnost náhledu na budoucí postavení symbolů, ovšem v rámci následujících dílčích her byly zobrazovány jiné herní symboly v jiných pozicích, než bylo zobrazeno v předcházejícím náhledu.
23. Žalovaný zdůraznil, že posouzení a prokázání okolností, že se skutečně jedná o hazardní hru, je tedy až následně předmětem přestupkového řízení. Žalobní námitky žalobců týkající se těchto otázek tak nemohou být řešeny v tomto soudním řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Žalovaný trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné, neboť žalobce poukazovaný rozpor rozhodnutí s právním hodnocením žalobců nezpůsobuje vnitřní rozpornost rozhodnutí.
25. K poukazu žalobce na závěry o hře Pegasus obsažené v protokolu Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. 15951-11/2019-640000-61 žalovaný uvedl, že charakter obdobných her nelze určit podle názvu hry. Žalovaný uvedl, že v rámci jeho úřední činnosti bylo zjištěno, že i hry s totožným názvem mohou mít odlišný průběh. Obsah výše uvedeného protokolu proto nelze bez dalšího vztáhnout na hru, která byla předmětem daného správního řízení. Pro průběh hry je podstatné, jaký software dané herní zařízení využívá, resp. jakou jeho verzi. Žalovaný zdůraznil, že je podstatné, že pozice a druh symbolů uvedených v náhledu se v následných dílčích hrách neshodovala s údaji uvedenými v náhledu. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, žalovaný uvádí, že při posuzování přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu hráče a jak se technická zařízení projevují „navenek“.

Jednání soudu

26. Právní zástupce žalobců se i přes řádné předvolání k jednání soudu bez omluvy nedostavil.
27. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu okázal na písemné vyjádření k žalobě.

Posouzení věci soudem

28. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
29. Z obsahu správního spisu vyplývá, že na základě kontroly provedené dne 19. 9. 2019 v provozovně žalobce a) „BAR SLÁVIE“, na adrese 28. října 1068, 430 01 Chomutov, pojal žalovaný důvodné podezření, že žalobce a) provozuje hazardní hru bez povolení, proto přistoupil k zadržení 7 kusů technického herního zařízení s názvem „Pegasus“.
30. Proti uloženému opatření o zadržení věcí specifikovaných v úředním záznamu o zadržení věcí ze dne 19. 9. 2019, č. j. 208869-6/2019-620000-61, podali oba žalobci prostřednictvím společného zástupce námitky. O námitkách žalobců bylo rozhodnuto samostatnými rozhodnutími, a to o námitce žalobce a) žalobou napadeným rozhodnutím a o námitce žalobce b) rozhodnutím Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 4. 2. 2020, č. j. 38505/2020-620000-61.
31. Primárně se soud zabýval otázkou aktivní žalobní legitimace žalobce b). V ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. je uvedeno, že zrušení správního rozhodnutí se může domáhat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení jeho práv v přecházejícím Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Dle odstavce 2 uvedeného ustanovení je pak aktivně legitimován k podání žaloby i účastník řízení, který není oprávněn k jejímu podání podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

32. Z obsahu správního spisu vyplývá, že sice námitky obou žalobců byly podány prostřednictvím společného podání, ovšem o námitkách každého z žalobců bylo rozhodnuto samostatně svébytným rozhodnutím. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o námitkách žalobce a). Toto rozhodnutí tedy nemohlo zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce b). Z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že zásadní podmínkou pro aktivní žalobní legitimaci dle tohoto ustanovení je skutečnost, že bylo rozhodováno napadeným rozhodnutím o právech a povinnostech žalobce. Tak tomu v daném případě u žalobce b) nebylo. Žalobci b) tedy nesvědčila aktivní žalobní legitimace dle § 65 odst. 1 s. ř. s.
33. Ve vztahu k aktivní žalobní legitimaci dle § 65 odst. 2 s. ř. s. tomu však bylo jinak. Z ustanovení § 65 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že aktivní žalobní legitimaci účastníkovi řízení, o jehož právech nebylo napadeným rozhodnutím rozhodováno, zakládá již samotné tvrzení o zkrácení jeho práv v důsledku postupu správního orgánu. Žalobce b) byl účastníkem daného správního řízení a v podané žalobě namítal, že byl zkrácen na svých právech tím, že žalovaný zcela pominul skutečnost, že rovněž podal námitky proti opatření spočívající v zadržení věci. Žalobce b) jako účastník řízení tedy v podané žalobě namítal, že postupem žalovaného došlo ke zkrácení jeho práv.
34. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobci b) v daném případě svědčila aktivní žalobní legitimace dle § 65 odst. 2 s. ř. s.
35. Dále se soud zabýval námitkou žalobce b), že žalovaný jím podané námitky ignoroval a zcela jej v žalobou napadeném rozhodnutí pominul. Pro posouzení této námítky má dle soudu zásadní význam, že o námitkách žalobce b) bylo žalovaným rozhodnuto samostatným rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020, č. j. 38505/2020-620000-61. Skutečnost, že žalobci podali své námitky prostřednictvím společného podání, nebyla na překážku tomu, aby o námitkách každého z žalobců správní orgán rozhodl samostatným rozhodnutím. Z obsahu správního spisu vyplývá, že se tomu skutečně tak stalo. Dle soudu tedy postupem správního orgánu nedošlo ke zkrácení práv žalobce b). Okolnost, že o námitkách žalobce b) bylo žalovaným rozhodnuto až po podání správní žaloby v předmětné věci, dle soudu nemůže mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tedy tuto námitku shledal jako nedůvodnou.
36. Následně soud přistoupil k projednání společných námitek obou žalobců. K námitce žalobců vztahující se k nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud konstatuje, že ji neshledal důvodnou, neboť, jak vyplývá z níže uvedeného, v rozhodnutí je obsaženo řádné odůvodnění závěrů správního orgánu a obsahuje řádnou argumentaci, která vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu.
37. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona.
38. Je třeba souhlasit se žalovaným, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době provádění kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 7. strana)

podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. Otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.

39. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, představuje neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrnému administrativnímu zatížení dozorců orgánů a potencionálnímu snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, podle níž není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe. K tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno formalizované správní rozhodnutí.
40. Po celních orgánech nelze požadovat, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) prováděly složité dokazování s cílem postavit najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického herního zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout, neboť přijetím takového výkladu by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy pouhé důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
41. Co se týče tvrzení žalobce a), že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení měl být žalobce b), který má s žalobcem a) uzavřenou smlouvu o nájmu, lze odkázat na str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto otázkou podrobně zabýval. Zmínil, že pro naplnění pojmu provozování hazardní hry byl v daném případě rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména přijímání sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry (§ 5 zákona o hazardních hrách). Žalovaný považoval za podstatné, že předmětné zařízení bylo umístěno v provozovně žalobce a), zaměstnanec žalobce a) na základně jeho pokynů vedle své běžné pracovní činnosti obsluhy v kontrolované provozovně, zapíná a vypíná předmětná herní zařízení, jakož i provádí kompletní vypořádání výher, a má na starost také zabezpečení jejich provozuschopnosti. Soud přisvědčil žalovanému, že s ohledem na kontrolní zjištění bylo dáno důvodné podezření, že žalobce a) je dozorovanou osobou, tj. vykonává činnost spočívající v uskutečňování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
42. Pokud žalobci namítali, že celní úřad neučinil žádné kroky k ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, ani této argumentaci soud nepřisvědčil. Jak vyplývá ze spisového materiálu, základní principy hry byly popsány v protokolu o kontrole, ze kterého mimo jiné vyplývá, že v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, nebo hodnoty „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná. Kdykoli v průběhu hry může hráč ze hry odejít a přesunout se do Pegasus banky, což je znalostní část hry. Před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh hry prostřednictvím hry Tetrix – jedná se o klasickou hru „Tetris“, jejíž podstatou je složení obrazců tak, aby vznikla vodorovná linie, která zmizí; při dosažení konečného skóre se hráči zobrazí výsledek kola,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

a to typ hodnoty, která ve hře nastane (Tetrix odměna nebo Pegasus banka) a její výše. Princip hry popsany v protokolu o kontrole se v zásadě nijak neodlišuje od principu hry popsaneho v žalobě. Žalovaný tedy netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobci tvrzeným způsobem.

43. Spornou je však otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Žalobci v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítali, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Trvají na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze on si určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu, považují žalobci za zcela liché.
44. Žalovaný se otázkou založení důvodného podezření na nelegální provozování hazardních her zabýval na str. 2 a násl. napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pracovníci celního úřadu vycházeli při zadržení technických herních zařízení z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, podle něhož hra je hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek: 1. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V průběhu kontroly pracovníci žalovaného provedli kontrolní nákup, na základě, kterého dospěli k odůvodněnému závěru, že u technických herních zařízení jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry dle § 3 zákona o hazardních hrách.
45. K podmínce, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo neznámá skutečnost, žalovaný uvedl, že prvek náhody je obsažen v tom, že výše výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, a jejich četnost je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Podmínkou hry není účast na hře Tetrix, na základě, které má hráč možnost dopředu nahlédnout na následující průběh hry, případně si vybrat pro něj nejpriznivější průběh hry, hráč tak může hrát zcela nezávisle na hře Tetrix bez informace o četnosti a výši budoucích Tetrix odměn. Neznámou okolností dle žalovaného, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn (výher) stanovených na základě náhody (hráči neznámému algoritmu výpočtu). Nelze předvídat, kdy Tetrix odměny přijdou, ani jaká bude jejich výše spočívající v násobku dané sázky (výjimkou je náhled po hře Tetrix, který ale zobrazuje náhled pouze při daném výběru parametrů jako je sázka, vklad a typ hry a až po úspěšném zvládnutí všech kol).
46. Žalobci lze dle soudu částečně přisvědčit v tom, že tvrzení, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, neodpovídá skutkovým zjištěním, jak vyplývají z protokolu o kontrole. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetrix, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

47. Lze tak konstatovat, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát bez využití možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže přinejmenším z pohledu soutěžícího natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost (přejít bez dalšího tzv. „na válce“) tu pro soutěžícího je, se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavce 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32). Žalobci mají pravdu v tom, že rozhodnutí, zda možnosti náhledu soutěžící využije či nikoliv, je pouze na jeho vůli. Při hodnocení „důvodného podezření“ ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách však nelze přehlížet, že hra Pegasus poměrně snadno umožňuje soutěžícímu přejít na hru odpovídající klasické „válcové hře“ a vyhnout se hře Tetrix, v níž se soutěžícímu zobrazují vizualizace příštích kol. V dané věci nadto z obsahu správního spisu vyplývá, že u jednoho z herních zařízení při využití náhledu po odehrání hry Tetrix tento náhled neodpovídal následnému průběhu hry.
48. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry lze odkázat na rozšířené stanovisko Ministerstva financí – Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, k tzv. kvízomatům (dostupné na <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/hazardni-hry/archiv-zakon-c-202-1990-sb/stanoviska/sdeleni-ministerstva-financi-k-tzv-kvizo-16525>), které se vztahovalo k předchozí právní úpravě (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách). S tímto rozšířeným stanoviskem se lze ztotožnit zejména v tom, že *„jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.“*
49. V daném případě s ohledem na kontrolní zjištění, podklady nacházející se ve správním spisu i samotné rozhodnutí žalovaného včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, lze považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. Podmínky pro zadržení věci dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách tak byly v daném případě splněny.
50. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude řešena v případném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž budou mít žalobci možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování, na což v rámci kontrolního řízení (ani v rámci tohoto soudního přezkumu) nebyl s ohledem na charakter řízení významnější prostor. Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 10. strana)

1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách. Lze však doplnit, že posouzením hry Pegasus, jako hry hazardní, se v rámci řízení o přestupku podle zákona o hazardních hrách zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 As 120/2021-75. V něm uzavřel, že na celou hru Pegasus je třeba hledět jako na hru hazardní. Podle Nejvyššího správního soudu „[a]ni přítomnost vědomostního prvku ve fázi Pegasus banka nemůže převážet nad celkovým hazardním charakterem hry Pegasus. O skutečnosti, že vědomostní prvek hraje ve hře Pegasus spíše doplňkovou roli, přitom svědčí zejména její výše popsaná náročnost. Pokud by totiž hra Pegasus byla tvořena pouze touto vědomostní částí, fakticky by to znamenalo, že i pro hráče, který by znal odpovědi na 75 % položených otázek, by hra byla ztrátová. Hra by se pro hráče stala ziskovou teprve tehdy, pokud by hráč znal správné odpovědi alespoň na 83,3 % (tedy na pět otázek ze šesti). Pouze taková úspěšnost by hráči zajistila, že ve více než polovině případů by zvládl správně odpovědět na pět otázek v řadě. Vzhledem ke složitosti otázek je přitom velmi nepravděpodobné, že by za těchto podmínek běžní hráči hru Pegasus hráli.“

51. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
52. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování listinami přiloženými k žalobě, které nejsou součástí správního spisu, neboť nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách a předmětné listiny nebyly způsobilé mít jakýkoliv vliv na posouzení této otázky.
53. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 11. strana)

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. listopadu 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu